

Det er fra LO's og de kommunale repræsentanters side blevet anført, at de 20 pct. af lønudgifterne til de unge, som er sat som grænse for refusionsberettigende driftsudgifter i de økonomiske beregninger («overhead»), ikke vil dække de reelle udgifter. Disse repræsentanter finder, at et overhead på 30 pct. vil være mere reelt.

Det er fra Socialministeriets repræsentanters side anført, at de 20 pct.s overhead kan betragtes som et rammebeløb beregnet ud fra samtlige lønudgifter til ungdomsydelsespersoner i kommunen. Når det tages i betragtning, at nogle beskæftigelsespladser vil være »omkostningslette« at skaffe/etablere, ventes gennemsnittet at kunne holdes inden for de 20 pct.s overhead.

Det er også fra Socialministeriets repræsentanters side blevet fremhævet, at finansieringen af ordningen sker dels ved, at Socialministeriet refunderer 50 pct. af de udgifter, der kan anmeldes til refusion, dels ved, at de andre 50 pct. kompenseres ved bloktilskud.

Det må således være udgangspunktet, at det forhandlingsresultat, som de kommunale parter og Finansministeriet/Socialministeriet når i de såkaldte DUT-forhandlinger (DUT = Det Udvidede Totalbalanceprincip), sikrer, at kommunerne kompenseres for de merudgifter, ungdomsydelsesordningen påfører kommunerne. Derved vil ungdomsydelsesordningen være økonomisk neutral for kommunerne.

LO's repræsentanter og de kommunale repræsentanter har desuden anført, at de administrative udgifter ved ordningen er uafklarede.

Fra Finansministeriets og Socialministeriets repræsentanters side er det påpeget, at der også er administration forbundet med alternativet til ungdomsydelse, nemlig kontanthjælp, og at det desuden anerkendes, at udgifter til projektvejledere, der i et vist omfang kan varetage administrative opgaver, kan indgå i de refusionsberettigende driftsudgifter.

Endelig er det et fast princip, at administrative konsekvenser på det kommunale udgiftsområde – såvel mindre- som merudgifter – normalt ikke er omfattet af DUT-princippet. Det skyldes, at administrative konsekvenser beror på kommunernes opgavevaretagelse og derfor er meget vanskelige at afgrænse og usikre at opføre.

LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF ønsker at præcisere,

at der ikke er nogen viden om de reelle drifts- omkostninger og administrative omkostninger. Det skal endvidere som tidligere nævnt understreges, at en gennemførelse af L 150 sandsynligvis vil nødvendiggøre en omprioritering af ressourceanvendelsen fra de 20–30-årige på beskæftigelsesprojekter under L 293 til indsatsen over for de 18–20-årige. Der er således fare for, at en gennemførelse af L 150 vil kunne medføre, at kvaliteten i de samlede tilbud for unge ledige mindskes.

De nævnte organisationer understreger, at der bør være tilstrækkelige midler til en kvalitetssikring af tilbudene.

Udvalget foreslår, at der foretages en nærmere præcisering med hensyn til refusion af driftsudgifter i lovtæksten.

Desuden skal uddannelsestilskuddet nærmere præciseres, samtidig med at det foreslås, at tilskuddet bliver en ramme, jf. pkt. 5.

13. *Ungdomsydelse i tilfælde af den unges flytning*

Hvis den unge flytter til en ny kommune i løbet af ungdomsydelsesperioden – f.eks. efter 2 måneders forløb – har den unge ret til at få dækket den resterende del af 5-månedersperioden ved et beskæftigelsestilbud fra den nye opholdskommune.

Det økonomiske mellemværende mellem fraflytnings- og tilflytningskommunen skal afgøres ud fra bistanndslovens almindelige opholds- og betalingskommuneregler, der også finder anvendelse på ungdomsydelsesordningen. Den eneste pligt for fraflytningskommunen vil derfor kunne være, at man skal refunderere tilflytningskommunens udgifter.

14. *Videreudvikling af lovforslaget, så også andre aldersgrupper tilgodeses*

I fremsættelsestalen anførte socialministeren, at forslaget om ungdomsydelse i første omgang skal gælde unge under 20 år. Heri ligger en tilkendegivelse af, at det på grundlag af de erfaringer, der indvindes i perioden indtil udgangen af 1991, bør overvejes at udvide ordningen til flere årgange.

LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF ønsker at pege på, at der er behov for en indsats, der omfatter alle unge, hvorfor der i forbindelse med gennemførelsen af L 150 bør fastlægges nærmere princip-